

Sobota 27.8.2005

4.kolo Českého poháru v boulderingu

sobota, 8:30 až 19:30, park u hřiště

Jak jste si již mohli všimnout, v prostoru parku před vstupem na hřiště vyrostla bouldrová stěnka od Svišťá s třemi pupkatými profily. V pátek na ní usilovně vyráběli závodní cesty osvědčení stavěči Oliváč s Andrejem z BB klanu, a tak už nic nebrání, aby se dnes popasovali ti nejlepší z nejlepších...

Otázkou jen zůstává – dorazí Liščok? Přejde si zazávodit i Leo Houlding? Bude důstojná divácká kulisa?

2.ročník G.D.P.P. Speed trialu

sobota, 13:00 až 15:30, fotbalové hřiště

Jirku Kohla nemusíme účastníkům festivalu nějak zvlášť představovat, protože jeho závody na kolech jsou v Teplicích každoročně. Navštívili jsme jej tedy v jeho Papírnictví na náměstí a snažili se z něj dostat nějaké zajímavosti z pozadí tohoto velmi atraktivního sportu.

Budou letos závody? Budou zase nějaké sanitky?

Sanitky nebyly už loni. Slalom se už také nedělá, jezdí se úplně jiný druh disciplín. Speed trial je zajímavější snad i tím, že je to v centru a na menším prostoru. Dva závodníci jedou na identické trati přes překážky paralelně vyřazovacím způsobem. Divácky atraktivnější je rozhodně, protože co ti kluci dokáží na kolech je často neuvěřitelné. Dokáží s kolem dělat divy.

Chystá se oproti loňsku i nějaká specialitka? Bude třeba startovat nějaká ženská?

Ženská asi ne. Na slalom se sice vřdycky nějaká nechala ukecat, a tak se nakonec čtyři, pět bab na start postavilo. Ale trial je dost speciální, třeba když jedeš po

čtyřmetrové úzké lávce. Je to sice půl metru vysoko, ale na rozbití kokosu to stačí...

Závodní pole tedy tvoří specialisti, kteří se nevěnují ničemu jinému?

Pravda - jsou tam kluci, kteří se trialu věnují naplno, ale stejně jako vloni jsou připraveny tratě pro dvě kategorie – elita a příchozí, pro které je připravena jednodušší trať, na kterou se může přihlásit opravdu kdokoliv.

Takže sanitky jsou pořád aktuální?

No tak trochu je, i když padá se v podstatně menší rychlosti, takže ty úrazy nejsou až tak vážné. Pravda, vyhozené rameno nebo zlomenou klíčku jsme měli skoro každý rok... I tak si myslím, že byste si neměli nechat tuto zajímavou podívanou ujít. Nakonec pak bude exhibice, kde každý trialista ukáže to nejlepší co umí.

Takže POZOR!

Pro všechny vyznavače, milovníky a příznivce jízdy v jedné stopě na vlastní pohon! Po velké spotřebě sanitek z blízkého i dalekého okolí byla Jirkou Kohlem namísto předchozích paralelních slalomů zvolena poněkud méně úrazová disciplína Speed trial - což není rozhodně nic pomalého, jak už naznačuje název. Tato kombinace technické jízdy přes překážky na čas, kdy závodí paralelně dva závodníci současně, a kde o tlamy v zápalu boje není nouze. Na své si určitě přijdou i krvelační diváci.

Zhrzené manželky určitě přihlásí své protějšky, parohatí mají rovněž jedinečnou příležitost. Žijeme v době feministického rozmachu a určitě se nějaké závodnice také přihlásí. Organizátoři očekávají zástupy zástupkyň něžného pohlaví, čemuž odpovídají i ceny - finanční i věcné.

Host festivalu Leo Houlding

Diashow - sobota, 18:00, kino

Hlavní host festivalu Leo Houlding zná zdejší prostředí docela dobře. V minulosti se už obstojně seznámil se zdejšími morálovými cestami (jako první cestu v Ádru zvolil před léty Bílou růží na Koberce a dodnes mu z ní běhá mráz po zádech) a poznal krásu zdejších pískovcových věží. Před třemi lety se začal bavit novou zábavou – Base jumpem, a tak není divu, že se debata točila často kolem výšky stěn v Teplicích, strmosti věží v Ádru a všeobecně blbě přistávací ploše v oblasti.

Rodák z tradiční lezecké oblasti Lake District začal s lezením velmi brzy. Dle jeho slov se v okolí jeho bydliště lezců pohybovala spousta a jednoho dne to prostě bylo třeba zkusit – což podnikl společně se svým otcem. Z počátku se věnoval tradičnímu pojetí lezení a dodnes přičítá hlavně své mladické nerozváženosti svůj nejtěžší výstup tohoto období - Master's Wall ve Walesu za E7 6b (5.12d). Cestu od Jerry Moffata z roku 1983, která byla v průběhu 14-ti let zopakovaná pouze 3x s horním jištěním, přešel v šestnácti na OS a ... v o dvě čísla větších vypůjčených lezečkách jeho parťáka.

V dalším období jeho kroky směřovaly do Yosemite a Patagonie, kde jej okouzly výstupy ve velkých stěnách. Nebylo to vždycky úplně idylické, o čemž se mohou návštěvníci festivalu přesvědčit i prostřednictvím jeho filmů. Jak ale sám přiznává, vždy na skalách a horách vyhledával hlavně dobrodružství...

Koncert Laura a její tygři

Sobota, 22:20 až 0:10, hřiště

V 19.30 hod. začíná na hřišti ta správná zábava. Pro večerní zábavu jsou připraveni opravdu jistí koni v podobě, snad ještě i dnes, dravých tygrů – LAURA A JEJÍ TYGŘI. Nepochybně rozehrají jejich známou „nezkrotnou šou“ a snad přidají i nově něco nečekaného.

U zvířat zůstaneme i ještě i s další kapelou – VYHOUKANÁ SOWA (dle názvu zřejmě s Polskou krví), pak si dejte si pozor na UŠIRVÁČE a jestli ještě vydržíte, neodcházejte raději příliš daleko od pódia, neboť i tak se octnete INSIDE OUT.

PROMÍTÁNÍ POD ŠIRÝM NEBEM

Dalším pokračováním opravdu pozdního večerního promítání na hřišti pod hvězdami příp. pod přivalovými dešti jsou filmy:

21:35 RETICENT WALL

(režie: Stipe Bozic, Slovinsko, 1999) Film o 15 denním výstupu Tomaže Humara na El Capitan.

00:15 TOOL'EM ALL

Mauro Bubu Bole z Terstu ve vertikálním světě na skalách i v ledu.

Antiviktor

Účastníci festivalu jsou v převážné většině lezci či horolezci, kteří mají svůj svět. I v něm se občas vyskytne něco, co dovede pěkně „nasrat“, a bohužel se to asi nedá jen tak změnit. Následující příspěvek se týká něčeho takového, a týká se to hlavně těch, kteří jezdíte do Tater...

Nikdo mne nepřesvědčí o opaku, že horolezci jsou si na celém světě podobní. Stejný životní styl, stejná radost z pohybu v přírodě, stejný smysl pro humor uprostřed skupinky svých kamarádů, stejně tíživá finanční situace, stejná alergie na nepravosti a stejný sklon k lumpárnám a hlavně stejná vášně pro ten náš sport – to vše nemůže zamaskovat žádný jazyk na světě. Občas se však stává, že i na horách potkáte někoho, kdo na první pohled vypadá taky tak, ale přitom má k horolezcům daleko asi jako je to z Ostravy na Gerlach.

Je pozdní léto a já stoupám s kompletní lezeckou výbavou, která opět tak důvěrně tíží, Malou Studenou dolinou. Honící se mlha nad námi a ledový vítr, který nám jde naproti z doliny, nevěští ideální počasí na lezení, ale o to mi v tuto chvíli ani tak nejde. Těším se na těch pár dnů v těchto minihorách, na západ sluníčka za hřebenem, na meditaci nad hrnkem teplého čaje na bivaku, na hluk nedalekého vodopádu uprostřed tohoto blahodárného ticha... Těch pár bivaků za Spišskými plesy, generacemi lezců pečlivě udržovanými, ty mi už několikrát přichystaly tyto nezapomenutelné chvíle, kvůli kterým tady teď zcela dobrovolně supím pod tou těžkou mrchou k údivu všech protijdoucích. Naštěstí to už není daleko, právě procházíme pod převislou Žlutou stěnou. Díky tomu, že se pod ní klikatí

turistická cesta si vysloužila přezdívku „Výkladní skříň“, ale cesty – ty na ni vedou parádní...

Přicházíme k Téryho chatě, která vystupuje z mlhy. Pěkná chata, ideální místo. Škoda jen, že má díky chataři Kapolkovi, který zde v minulosti dlouhá léta hospodařil, mezi horolezci tak špatnou pověst. Vzpomínám s úsměvem na jednoho kamaráda, kterému pár noclehů na této chatě stačilo k tomu, aby pak několik let po dosažení některého z tatranských vrcholů zařval do éteru: „Kapolka je p@#a!“ No asi si člověk, který ve sněhové vichřici odmítne nocleh vyčerpaným horolezcům, nic jiného nezaslouží...

Má postava v triku s krátkým rukávem a naprosto zpocenými zády těžce kontrastuje s navlečenými postavami v okolí chaty. Někde nad námi se v mracích utvořila díra a pár posledních paprsků slunce si našlo cestu i k nám, společně s otázkou mého o něco méně romantického druhého já: „Dáme pivo?“ „Že váháš!“, odpovídá to mé první bez váhání, „To nemůže uškodit, to může tuto idylku jenom umocnit!“ a s tímto závěrem vstupují do Teryny, ještě netušíc jakého osudového rozhodnutí jsem se právě dopustil...

„Jdete na nocľah?“, řve po nás po pár metrech osoba ve dveřích do kuchyně. „Ne, jdeme jenom na pivo!“, odpovídám. „Tak si tu batožinu nechajte dole!“, smete mne zpět krátká lavinka několika slov, která má opravdu sílu. „Hmm, nezvyklé přivítání. Pravděpodobně tu platí - host do domu, hůl do ruky. Asi tady mají narváno!“, pomyslím si v duchu, ale mému úsudku nenasvědčuje zhora nic – v chatě je téměř prázdná. „Dvě piva!“, říkám opatrně do okýnka, ze kterého na mne kouká na první pohled nervózní borec, kterému arogantní chování asi moc cizí není. „Kde budete spat?“, zazní jako že piva už se točí... „Ještě se rozhodneme“, odpovídám vyhýbavě - snad dá pokoj.

Pivo za čtyřicet kaček, to bych si měl asi více vychutnat, že? Mám ale smůlu, necítím se tady vůbec dobře a tak se snažím pivo co nejrychleji do sebe obrátit a vypadnout na vysněný a v tuto chvíli tolik žádaný bivač. Když však vyjdu na chodbu a scházím k batohům, slyším za sebou kroky a JEHO naprosto nepřijemný hlas: „Môžem vidieť vaše pasy? A bol by som rád, keby som videl aj vaše horolezecké preukazy – chceme sa pozrieť, na ktorý oddiel si mám dávať na budúci raz pozor!“ Stojím jako opařený. To by mne ani ve snu nenapadlo, že se můžu uprostřed „mých“ hor potkat s takovým agresivním člověkem, kterému jde ani nevím o co. Jeho herecký výstup však pokračuje: „Tak tebe sa nechce? Tože dovoľ, aby som ti ukázal môj preukaz!“ a opravdu vytahuje malou červenou kartičku člena TANAPu, horské služby nebo snad StB či KGB. „A mám teda právo vám

prikázat, aby ste teraz šli iba dolu! Aj v tomto prípade mi však musíte ukázať vaše pasy, pretože ich čísla teraz zatelefonujem na políciu, aby si s vami dole urobili poriadok!“ No to už je na mne moc! Vůbec nic nechápu a už vůbec ne, kde se v takovém člověku bere z ničeho nic tolik zloby. „Poslyš, o co ti vlastně jde?“, ptám se ho. „O čo? No predsa o to, že tu nechcete prespať a na území Tatranského národného parku sa vonku bivakovať nesmie a tak ani NEBUDETE!!!“, odpovídá striktně jako úředník na imigračním úřadě. Začíná mi to docházet. Chata zeje prázdnotou a tak se snaží získat nějakého nocležníka – za každou cenu. „Nezlob se, já už do Tater jezdím dvacet roků, takže mi nemusíš nic vykládat o bivakování. Sám víš, že i když je to zakázané, bivakovalo se tady vždycky! A jestli chceš, abychom tady přespali, určitě by to šlo i bez tvého agresivního chování od samého začátku!“, snažím se ho alespoň trochu zpřítomnit, ale to je v jeho případě asi nemožné. „Ako agresívny, ako agresívny – ešte si nikto nestážoval...“, blekotá páte přes deváté a já si díky tomu vzpomněl na jeden kreslený vtip, na kterém babka prodává na tržišti houby a vede s kupujícím řeč: „Říkáte, že je to muchomůrka zelená? To je zvláštní, já je prodávám už léta a ještě si nikdo nepřišel stěžovat!“.

Mé představy o tichém bivaku s teplým čajem se začínají rozplývat stejně jako pěkné počasí na lezení před chatou. Dostal nás kam chtěl, navíc ne příliš vybíravým způsobem. Přepadá mne ohromný vztek, který téměř okamžitě střídá smutek - s tak otevřeným a ničím nekontrolovaným zlem jsem se v Tatrách ještě nikdy nesetkal. „A kolik tady stojí nocleh?“, ptám se nalomen. Chatař vycítil, že je na koni. Má nás v hrsti a je konečně pánem situace. Přesto se rozhoduje, že svou roli tvrdáka dohraje až do konce: „dvesto osem desať tri korún za jedného i s polopenziou!“ „A na podlaže bychom přespát nemohli?“, ptám se zcela naivně, aby řeč nestála. „Na podlahe sa spí iba keď sú všetky posteľe obsadené!“, odpovídá s gustom. „A to teď není, že?“, odpovídám si sám pro sebe. „A co ta polopenze? Nemáme zájem o to jídlo!“, kladu poslední, ale opravdu poslední kapku odporu. „Však nemusíte to jest' keď nechcete! Ale ako hovorím dvesto osem desať tri korún za jedného i s polopenziou!“, zazní jeho vítězný pokřik a já mám pocit jako by se mi vyzvracel do obličeje.

Jak se dalo předpokládat, spánek nestál za moc. Nemám rád konflikty jakéhokoliv druhu a tak se mi celou noc honily hlavou černé myšlenky spojené s hulvátem, který spí pod stejnou střechou. Ráno jsem už jako na trní, snažím se co nejdřív vypadnout z chaty ven. Při odchodu si stačím ještě na chodbě přečíst nástěnku s pěkně zpracovanou historií chaty. Nechybí zde ani dlouhý seznam jmen lidí, kteří na nějaký čas spojili svůj život s životem této horské chaty. Můj zrak se zastavuje u posledního z nich - Ing. Miroslav Jílek. „A co že se teď nezajímá, kde budeme spát dneska?“, napadá mne v duchu jenom tak mimochodem. Jako by však moje úvahy tento povedený chatař zaslechl, vykukne ze dveří kuchyně a houkne na nás: „Aby som nezabudol. Dneska prídu dajaký filmári, takže nemám miesto ani na podlahe...“.

No na to se už nedá moc říct. Snad jen dnu příhodu mých kamarádů. Podobná situace, podobné scény - přijeli vlakem, dorazili nad ránem tak asi ve tři. Nechtěli budít, tak se schoulili do spacáků. Ráno

v šest lustrace pasů, kontrola i jízdenek, jestli teda opravdu dorazili až tak po pozdě. Samozřejmě ve velmi přátelské atmosféře, kde je na až 1. místě presumpce nevin. Pro usmíření a uklidnění situace šli na chatu dát si raňajky. Obrat o 180 stupňů. Najednou sladký a usměvavý pán chatár, když stáli před okénkem a hodlali část svých prkenic přemístit do jeho nenasytné (ale co, ať to slyší: „NENAŽRANÉ“!) kapsy. Pojedli, popili a pomalučky popasajúc se brali k odchodu. „Mohli bychom poprosit o trochu horké vody?“ „A na čo Vám?“

„No uděláme si trochu kafe na túru.“

„Dajťe, dajťe“ a termoska zmizela za okýnkem. S ještě sladším úsměvem se po chvíli vrátil s větičkou:

„Dvesto korún si prosím. Osem káviček vošlo.“

Tak to byla silná káva i na jinak velmi klidného Honzu, který neměl zrovna pro korunu hluboko do kapsy, co by v té době víceředitel šachty. Takže padlo pár jadrných ostravských havířských výrazů, které dozněly. Ale ta pachut' na jazyku a zápach čehosi zkaženého je ještě cítit dodnes.

Z rozhovoru s Liščokem

Pepo, vítám tě na festivalu. Ty máš k Ádru a Teplicím vřelý vztah, není liž pravda. Můžeš vzpomenout na nějakou veselou historku?

Tož to máš recht. Jedna fajna historka se mi stala loni. Sedím u Paňáka a včil kdosi přide, že na Starostovi sedí dvě baby a prý jim spadlo lano. Tož sme s kamošem haviřem Franckem dopili, vyhrabali se z hospody a pro obě baby dolezli. To bylo tak fajne, že jsme se pak od samej radosti opili a aj ty baby ošústali...

Ajajaj, Pepo! To je trochu silný kalibr. To by nemuseli někteří návštěvníci festivalu rozdýchchat. Nemáš tam nějakou jinou?

Tož, co bych tak eště... Minulý měsíc jdu takhle skalákem a co moje ucho neslyší. Na Elišce dva amíci, a že prý jim spadlo dolů lano. Tož jsme tam za nimi s kámošem Franckem dolezli. A ze samej radosti jsme se s nimi pak ožrali a aj jsme je...

Tak dost! Raději změníme téma. Nemáš tam naopak nějakou smutnou?

Tak jo. Včera na Cukrovarském komíně spadlo lano mi...

Redakční bonzáček

• Záhadné zmizení řetězů na Gerlachu objasněno:

Redakci festivalového zpravodaje se podařilo objasnit tatranskou záhadu č.1 – kam se poděly řetězy na turistické trase vedoucí na Gerlachovský štít. Redukcí a indukci s indexem jsme nakonec došli k následující dedukci: Řetězy jsme našly v popradské pobočce Slovakokovošrotu, kde se octly po nedávném výstupu Laca a Bangladeža Lakatoše.

• Další úspěch adršpašského historika a archeologa Bohouše Sýkory aneb Kam se poděl Lenin?

Zjistili jsme unikátní a téměř čerstvou informaci. Bohouš Sýkora je ve svém bádání nad adršpašskou historií těsně před prahem objevu století. V Adršpachu se totiž ukrývá dlouho hledaný a vyhledávaný Lenin. Bližší identifikace: je z bronzu a má horolezeckým kladivkem rozklepaný nos. Otázkou tedy zůstává jen KDE? Je to na Milencích? Nebo nad na Starostovi? Že by Tošovák? Bohouši, vydržat!

• Soutěž „Chcete být miliardářem?“, otázka za 10 miliard: „Kolik se nachází věží v adršpašském seskupení skal označovaném jako Tři obři?“

a) jedna, b) dvě, c) čtyři, d) pět

• Výzva!

Moderátor festivalu Plechajz hledá opraváře počítačů. Jeho notebook stále odmítá službu a nehodlá se jen tak napojit na internetovou síť.

(Výjimečně myšleno opravdu vážně)

• Motto dnešního dne:

Lepší koza v hrsti než kamzík na skále!

Zpracovali:

Eros Lulinskij, Pero Kalvera, Aranka Piraňka a Josef Liščok

Program festivalu na sobotu 27.8.2005**KINO – SOUTĚŽNÍ FILMY**

10:00	Beseda s Pavlem Klimešem: Shisha Pangma 2005			
12:00	So Far West Is Easier to Go East to Get There	A	UK	10'
	Svete planine svijeta	C	SLO	30'
	Cho Oyu	A	G	45'
14:00	The Adventure Is Not Yet Over	A	UK	39'
	Žraloci v Jardines de la Reina	B	CZ	7'
	A Man Called Nomad	C	UK	38'
	The Dreamer	A	I	6'
16:00	My Right Foot	A	UK	52'
	Flipped	B	CH	6'
	Paragliding in Kyrgyzstan	B	CZ	29'
18:00	Diashow - Leo Houlding			
20:00	Francouzský týden	B	CZ	17'
	Afghanistan moja milost	C	PL	25'
	Návrat	A	CZ	25'
22:00	Glacier Rond	B	CZ	16'
	Praszczur	B	PL	29'
	Peak 38	A	CZ	42'

ZÁKLADNÍ ŠKOLA – REPRÍZY SOUTĚŽNÍCH FILMŮ

10:00	Paragliding in Öludinz	B	CZ	14'
	Last Exit: Titlis	A	D	18'
	Teleboarding	B	CH	19'
	Pod ochranou hampatongů	C	CZ	36'
12:00	Kašmír	C	CZ	28'
	Flying over Everest	B	I	60'
14:00	Amazonia Vertical	A	SK	63'
	Dhaulagiri	C	CZ	25'
16:00	Alone Across Australia	B	A	52'
	Heartbeats of Denali	C	CA	18'
	Chantengri.com	A	PL	17'
18:00	Ride of the Volcano	B	Arg	17'
	Hook or Book	A	F	29'
	Mountain in the Mist	C	CH	40'
20:00	Fool with Tools	A	UK	16'
	Chaos on the Ice Field	B	B	55'
	Honey Moon	C	D	15'
22:00	66 hodin 2004	B	CZ	25'
	El Territorio del Leopardo	C	S	60'

22. MEZINÁRODNÍ HOROLEZECKÝ FILMOVÝ FESTIVAL Teplice nad Metují, Česká republika, 25. – 28. srpna 2005

Pořádají Město Teplice nad Metují a generální partner Petr Maštálko (Protipožární zabezpečení staveb Mělník), ve spolupráci s Ministerstvem kultury České republiky, Královéhradeckým krajem, Českým horolezeckým svazem, Růža Bike Police nad Metují, Českými dráhami, Sportiv Redpoint Teplice nad Metují, Českým rozhlasem Hradec Králové a Rádiem Metuje a s podporou dalších sponzorů, jimiž jsou: Pivovar Náchod a.s., Direct Alpine Stráž nad Nisou, Kiwi svět map a průvodců s.r.o. Praha 1, Lanex Bolatice, ProMoPro s.r.o. Praha, Moira CZ a.s. Praha, Hannah Czech a.s. Plzeň, Alpine Pro, a.s. Praha, Rock Point, s.r.o. Praha, Kulturní a sportovní nadace města Náchoda, Český ráj Outdoor Sports s.r.o. Mladá Boleslav, Hobra – Školník s.r.o. Broumov, ELPOL POLICE s.r.o. Police nad Metují, Ing. Jiří Šťastný Příšovice, Bohemia Sport Jablonec nad Nisou, Sport prima spol. s r.o. Hodonín, Sport Hotárek s.r.o. Náchod, Stavební firma Radek Myška Teplice nad Metují, Tisk Offset a.s. Úpice, Net-sport s.r.o. Olomouc, Hudy Sport Binovec, Kudrna s.r.o. Brno, JGE Elektro Bukovice, CDS s.r.o. Náchod, Obec Adršpach a Petr Kysela.

„Tento projekt se uskutečnil s finanční podporou Královéhradeckého kraje.“